

som 1. Del af et 2-aarigt Tilskud paa ialt 15 000 Kr. til en Hovedstandsættelse af Hvalsø Kirke bevilget 7500 Kr., jfr. R. T. 1939—40, Tillæg A., Sp. 1515—16.

Som det fremgaar af Anmærkningerne til Bevillingen tog Hovedstandsættelsen i første Række Sigte paa en Udvidelse af Kirkerummet derigennem, at Taarnet, der hidtil havde været benyttet som Ligkapel, inddrogtes i selve Kirkerummet, hvortil endvidere kom Omlægning af Kirkens Tag, Istandsættelse af Stolestader og Installation af elektrisk Varmeværk m. v.

Imidlertid fremsatte man Ønske om, at der i Forbindelse med Hovedstandsættelsen tillige foretoges en Restaurering af Kirkens Prædikestol og Altertavle samt af dens historiske Herregaardsstole, saaledes at Kirken kunde fremtræde som en sluttet, harmonisk Helhed. Udgiften ved disse Arbejder ansloges til 2000 Kr., og dette Beløb søgte Menighedsraadet dækket gennem et Statstilskud.

Da Ministeriet under Hensyn til, at Menigheden til Kirkens Istandsættelse har indsamlet ca. 7000 Kr. og yderligere maa forrente og afdrage Laan til Dækning af den Del af Udgifterne, der ikke kan afholdes af det bevilgede Statstilskud i Forbindelse med det paa Kirkens Post II. til Raadighed værende Beløb af 6600 Kr., maa finde det ønskeligt, at Menighedsraadets Andragende om yderligere Statstilskud imødekommes, fremsætter man herved Forslag om, at nærværende Bevilling forhøjes med 2000 Kr.

Til 17. Paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1939—40 blev der under § 20 II. B. 2. m. som et yderligere Tilskud til en Hovedstandsættelse af Tjæreborg Kirke bevilget 4000 Kr. Heraf kom imidlertid kun 2300 Kr. til Udbetaling i Finansaaret 1939—40, hvorfor de resterende 1700 Kr. søges genbevilget.

Til 18. Paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1939—40 blev der under § 20 II. B. 2. o. som Tilskud til Istandsættelse af det i Voer Kirke værende Kapel og det deri opstillede Epitafium over Fru Ingeborg Skeel bevilget 6000 Kr.

Da der i Finansaaret 1939—40 kun kom 1460 Kr. til Udbetaling af denne Bevilling, søges Restbeløbet, 4540 Kr., genbevilget.

Til 19. Paa denne Konto, der er opført med 12 000 Kr., er hidtil anvist ca. 9100 Kr. Da der maa antages endnu i Resten af indeværende Finansaar at ville blive Anvendelse for ca. 5400 Kr., søges Kontoen forhøjet med 2500 Kr.

Til 20. Efter Bestemmelsen i § 25, Stk. 1, i Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m., jfr. Lov Nr. 144 af 28. April 1931 § 21, Stk. 2, kan der eventuelt tillægges de i Honorarklasser nummerede Kirkebetjente udenfor København og Frederiksberg et midlertidigt Tillæg, hvis Størrelse i saa Fald for et Finansaar ad Gangen fastsættes ved en Anmærkning paa Kirkeministeriets Budget paa Finansloven.

Efter at der var tilvejebragt Hjemmel for, at der i Finansaaret 1940—41 ydedes et Tillæg paa 10 pCt. til de paa Finansloven opførte Honorarer, maatte Ministeriet finde det rimeligt, at der i Lighed med, hvad der var Tilfældet i Finansaarene 1938—39 og 1939—40 ydes de ommeldte Kirkebetjente et Tillæg til deres Honorarer af samme Størrelse som Tillægget til de fornævnte paa Finansloven opførte Honorarer, og man har derefter indhentet Tilslutning saavel fra Finansministeriet som fra Folketingets Finansudvalg (Aktstykke Nr. 323 og Nr. 78) til, at en hertil sigtende Anmærkning optages.

Til 21. Ifølge § 6 i Lov Nr. 143 af 28. April 1931 om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg og § 8 i Lov Nr. 144 af samme Dato om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. kan der tillægges Hjelpepræster, som paa Grund af særlige Forhold, f. Eks. Arbejdets Omfang, Sygdomstilfælde eller lign., af Kirkeministeriet ansættes midlertidigt til Hjælp ved Betjeningen af et fast Præsteembede, et Honorar af indtil 2400 Kr. aarlig, der udredes af de særlige kirkelige Lønningsmidler.

Denne Bemyndigelse har Ministeriet benyttet i et ikke ringe Antal Tilfælde, og Honoraret er efter Omstændighederne fastsat til Beløb fra 1200 Kr. indtil Maksimumsbeløbet 2400 Kr., hvilket sidste Beløb er ydet i alle Tilfælde, hvor det har været nødvendigt for Hjelpepræsten at leje egen Bolig, enten fordi det af Hensyn til Tjenesten har været ham paalagt at tage Ophold i en anden Del af Pastoratet end den, hvor den